

Roquerols visita les terres de l'Alsàcia

Roquerols ha trepitjat ja la capital d'Europa. La Revista, un poc d'equipatge i moltes ganes de passar-m'ho bé foren tot el que m'endugué a Estrasburg. I he arribat carregada d'experiència, amb una altra maleta: la dels records dels bons moments i el regust agre d'adonar-me que la màgia de cinc dies és efímera i tan sols em puc aferrar al record: és tot el que queda.

La Comitativa de l'ACPC a l'interior del Parlament

Del quinze al dinou de novembre vaig tenir l'oportunitat de viatjar a Estrasburg, una estança organitzada per l'Associació Catalana de Premsa Comarcal, de la qual "Roquerols" n'és membre integrant. L'objecte de la visita era conèixer el Parlament Europeu, que té la seva seu en aquesta ciutat, i que enguany subvencionava a l'Associació i a d'altres entitats, estimulants així l'apropament de la citada institució a diversos òrgans de caire cultural catalans. Però Estrasburg sap seduir també a qui la visita amb un multijoc d'ofertes, a saber quina més atractiva. Capital de l'Alsàcia i del Departament del Baix Rin, tot i que es troba en territori francès, la seva proximitat a Alemanya no és únicament física, sinó també instintivament vital: la història, en aquest sentit, hi ha calat fons i encara que pertany a França des de finals de la Segona Guerra Mundial, a Estrasburg vaig respirar-hi un aire tenyit de sobirania alemanya, en les formes, en l'estil de vida, en les maneres de fer... potser més sensorial que real, però al cap i a la fi, és una d'aquelles fiblades d'atenció que t'emportes a casa.

Ciutat fèrtil en paisatge: zones verdes per arreu, grans camins al voltant del Rin i l'Ill, els seus pedestals. En oferta cultural: entre les esglésies, destaquen la Catedral i l'església de Sant Tomàs, dues solemnitats del gòtic més pur. I en construccions civils, pots trobar-hi els típics ponts coberts medievals, que enllacen les dues

bandes del riu i de la ciutat, amb torres quadrades, fortificacions, cases gòtiques (Frauenhaus i Kramerzeel), l'Hotel du Commerce i l'antic Palau episcopal de Rohan, l'Ajuntament i la casa de l'Aubette. I els museus són també un punt obligat de visita: el de Belles Arts, el d'Arts Decoratives,

L'Oeuvre de Notre-Dame. Suposo que quan et mous per la vena turística, sols idealitzar allò que visites amb la paranoica sensació que la ciutat atura el seu ritme i desitja obrir-se perquè la tastis fins al fons. És una sensació una mica embriagadora i així et deixes anar. T'habitues a un horari que és manat per la posta de sol i que arreplega la gent de carrer cap als mítics "winstubs" o "bierstubs", pubs i cerveseries rústiques, on prima la bona música. Enveges un sistema propi de desplaçament i estructura urbanística: al centre de la ciutat, tan sols hi ha cabuda per les zones peatonals, els carrils bici i el tramvia, de manera que pots fugir del tràfic i la pudor d'aire a què sovint estem avesats.

La gastronomia, en conjunció al caràcter fort i a les terres fredes: "choucrute" (muntanyeta de col fermentada recoberta de bratswurst, frankfurt, beicon i bistec), sopes potents en condiments i una llarga carta de vins i cerveses, i en referència a aquestes, l'anfitriona n'és la negra.

A les nits, tan sols els bars d'història nocturna aguanten la vetlla dels turistes; al tornar cap a l'hotel, una ciutat il·luminada i majestuosa t'obria el camí.

Estrasburg, però, no fou l'objecte exclusiu del viatge. Dins del programa de visites, s'inclouïa Friburg i Colmar. La primera, és anomenada per alguns com a "contrafort de la Selva Negra" i, sí, pertany pròpiament a Alemanya. Conserva reminiscències medievals molt arrelades, presents a les

fortificacions, la catedral, les façanes del seu eix central, la kaiserstrasse.

Colmar és un poblet francès, situat entre Estrasburg i Friburg, amb un important museu històric. Llàstima que aquella tarda enfosquí de seguida i la visita esdevingué un xic frustrada.

Ja el darrer dia, férem la visita al Parlament, ubicat a Estrasburg des de l'any 1979. El senyor Carles Gasòliba, eurodiputat i membre de CIU, ens féu la rebuda i ens explicà breument el contingut de la sessió plenària d'aquella tarda. I és que acte seguit vam tenir l'ocasió d'assistir-hi des de la tribuna dels convidats. A continuació, Josep M. Ribot, Director General d'Informació i Relacions Públiques de la Divisió Central de Premsa del Parlament Europeu ens va oferir una detallada conferència sobre el funcionament de dita institució. Joan M. Vallvé, eurodiputat per Convergència i amfitrió de la jornada, també participà d'aquesta xerrada explicant la propera posada en marxa de l'euro i el futur de la Unió Europea.

Després d'un sopar acompanyats dels dos eurodiputats, vingueren els comiats i s'inicià el viatge de tornada.

I els amics, les anècdotes, les fotografies, les imatges mentals... ja s'han arraulit en algun indret de la memòria.

Isabel Pérez

**Articles de Promoció,
Publicitat, Reclam i
Regal d'Empresa**

Casa Nova, s/n. - PO Box 44
Tels. (93) 842 25 00
(93) 842 23 75
Fax (93) 842 28 19

08430 LA ROCA DEL VALLÈS
BARCELONA